

BELGISCHE SENAAAT

VERGADERING VAN 25 MAART 1926

Verslag uit naam van de Commissie van Buitenlandsche Zaken, belast met het onderzoek van het Wetsontwerp houdende begrooting van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken voor het dienstjaar 1926.

(Zie n^{rs} 4-V, 117, 168, 198 en de Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, vergaderingen van 3, 4 en 11 Maart 1926, en n° 5-V van den Senaat.)

Aanwezig : De heeren Graaf t'KINT DE ROODENBEKE, voorzitter ; BARNICH, Ridder BEHAGHEL DE BUEREN, Baron DESCAMPS, Hertog d'URSEL, FERON, FRANÇOIS, Baron HOUTART, Burggraaf VILAIN XIII, VOLCKAERT en DE BROUCKERE, verslaggever.

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De Begrooting van Buitenlandsche Zaken, zooals zij ons werd overgemaakt door de Kamer der Volksvertegenwoordigers, bedraagt de som van fr. 38,578,652-70.

De Begrooting van 1925 bedroeg 36,951,700 frank, wat, met de reeds goedgekeurde of nog goed te keuren aanvullende credieten, een totaal maakt van 40,451,709 frank.

Het begrotingsontwerp bedraagt dus fr. 1,873,156-30 minder, ofschoon de minder gunstige stand van de valuta ditmaal een verhooging voor gevolg heeft van 4,000,000 frank alleen op artikel 29 (vergoedingen aan de agenten van den buitendienst wegens oorlogsgebeurtenissen).

Een ernstige poging werd dus gedaan om de zoo dringend noodige besnoeiing, door onzen financieelen toestand vereischt, te verwezenlijken. Het is te wenschen dat zij krachtig worde doorgezet bij de komende dienstjaren. Men

moet ook inzien dat zij slechts haar volle uitwerksel zal opleveren na een noodzakelijk langen tijd.

België beschikt over een diplomatisch en consulaire korps wiens verdienste en toewijding niet meer hoeft vermeld te worden. Het land heeft voor plicht en het ligt in zijn belang aan zijne vertegenwoordigers de stoffelijke middelen niet te betwisten die onmisbaar zijn voor de betere vervulling van hun belangrijke opdracht. Men moet wel toegeven dat, hoe aanzienlijk zij ook zijn, de vergoedingen die de meeste onzer gezanten, ministers en consuls, alsook het personeel dat hen bijstaat, genieten, nauwelijks volstaan om hun kosten te dekken en dikwijls zelfs niet toereikend zijn. Men kan geen slechter bezuiniging uitdenken dan die waarbij ons diplomatisch korps in een toestand wordt geplaatst, die onvereenigbaar is met de betere vervulling van zijn taak en met de waardigheid zelve van ons land. Niets ware minder democratisch dan te eischen van sommige onzer vertegenwoordigers in het buitenland dat zij te hunnen laste

een deel van de kosten zouden nemen die zij in het belang van het land moeten doen. Het ware jammer dat alleen de begunstigden van de fortuin de eer zouden mogen genieten hun land in de diplomatie te dienen.

Doch in de mate zelve waarin het zonder knibbelen voorziet in de lasten zijner vertegenwoordiging in het buitenland, heeft België het recht van al zijne agenten de groote en vruchtbare inspanning te vergen, die door de zeer groote meerderheid hunner thans reeds wordt gedaan. Men moet voorzien in de kosten van al de posten waarvan het nut niet kan worden betwist, maar men moet niet aarzelen diegenen af te schaffen waarvan niet bewezen is dat zij aan het land werkelijke diensten bewijzen. Anderzijds kan men ook niet dulden dat, door een zekere nalatigheid in het vervullen van zijn gewichtige taak, een agent het groote offer dat het land zich getroost nutteloos of weinig vruchtbaar zou maken. Deze beginselen werden reeds meer dan eens toegepast. Krachtdadig dienen zij te worden gehandhaafd.

Vastgesteld moet worden dat het personeel van het hoofdbestuur over het algemeen merkwaardig is. Men moet er naar streven de inrichting steeds te volmaken om hare rendeeing te verhoogen. De internationale betrekkingen — en inzonderheid de economische betrekkingen — worden met den dag meer ingewikkeld. Het aantal onmisbare diensten stijgt. Het lijkt wel dat zij nog gedurende enkelen tijd kunnen worden vervuld zonder het personeel te verhoogen, door een betere benutting van ieders bedrijvigheid en mits van eenieder de inspanning te vergen die men terecht van hem mag verwachten.

De stijgende belangrijkheid van ons internationaal ruilverkeer heeft den Minister aangezet een algemeen bestuur van den handel op te richten, en *ad interim* aan het hoofd ervan te stellen een zakenman wiens initiatief, wilskracht en organisatietalent niet meer hoeven bewezen. Men tracht de bedrij-

vigheid dezer nieuwe inrichting hoofdzakelijk practisch te maken en er wordt inzonderheid naar gestreefd nauwere betrekkingen aan te knopen tusschen onze handelsvertegenwoordigers en onze nijverheidsinrichtingen alsook aan de nijverheid de inlichtingen te verstrekken die haar kunnen nuttig zijn, en wel in den vorm die uit de practijk der zaken de nuttigste bleek.

Deze inlichtingen zouden vaker nog tot het sluiten van voordeelige overeenkomsten leiden, indien onze nijverheidslieden naar het voorbeeld hunner mededingers uit de naburige landen, zich wat gemakkelijker vereenigden om gezamenlijk te werken in stede van zich op de internationale markt afzonderlijk aan te bieden.

Daar het algemeen bestuur van den buitenlandschen handel werd afgescheiden van dit der politieke zaken, is het noodig gebleken eene diplomatische commissie in het leven te roepen die tot opdracht heeft aan den Minister de adviezen te verstrekken, die hij vraagt aangaande sommige zaken, inzonderheid aangaande die welke in grooten getale tevens betrekking hebben op de politiek en op den handel. In sommige middens heeft men de vrees uitgedrukt dat deze commissie zou dienen om den Minister te dekken en om hem aldus gedeeltelijk van zijne verantwoordelijkheid te ontlasten. Het spreekt vanzelf dat de commissie, die reeds vroeger werd aangesteld door den heer Hymans, den Minister geenzins dekt en zich ertoe bepaalt te antwoorden op de haar gestelde vragen. Zij heeft geenerlei uitvoerende macht en geenerlei recht om zich te bemoeien met de zaken van het bestuur ; zij is nog veel minder gelast hierover toezicht uit te oefenen. Zij treft hoegenaamd geen beslissingen en bepaalt zich ertoe adviezen uit te brengen die slechts in aanmerking worden genomen in de mate dat de Minister, die ze gevraagd heeft, oordeelt hiermede rekening te moeten houden onder zijne volle verantwoordelijkheid.

Een lid heeft zijn spijt uitgedrukt dat een Parlements lid zetelt in deze commissie wier leden zijns inziens in feiten onderling betrokken zijn bij het initiatief en het opmaken der ministerieele besluiten.

Andere leden hebben doen opmerken dat :

1° De commissie uitsluitend tot opdracht heeft aan den Minister raad te verstrekken en dat hare leden bijgevolg hoegenaamd niet de ministerieele verantwoordelijkheid deelen ;

2° Dat parlementsleden zetelen in tal van soortgelijke raden of commissies, die bij verschillende ministerieele departementen werden opgericht ;

3° Dat de leden der commissie als zoodanig niet betrokken zijn bij de uitvoering van om het even welk ministerieel besluit en dat zij bijgevolg hoegenaamd geen ambtenaren zijn.

Een lid heeft den wensch uitgedrukt dat de statistieken, betreffende het handelsverkeer met het buitenland, door het bestuur der handelsovereenkomsten in een goedgekozen vorm verzameld, regelmatig zouden worden bekendgemaakt.

De Commissie vestigt hierop de welwillende aandacht van den Minister en wenscht dat deze inlichtingen de ruimste publiciteit zouden genieten, die met de vereischten der begrootingen strookt.

Een lid heeft den wensch uitgedrukt dat de Departementen van Buitenland-

sche Zaken en Financiën de statistische inlichtingen betreffende het handelsverkeer met het buitenland zoo goed mogelijk zouden ordenen.

Een lid heeft den wensch uitgedrukt dat bedoelde beide departementen de gegevens zouden verzamelen, die noodig zijn tot het opmaken van onze balans.

Een lid heeft den wensch uitgedrukt de inkomsten, die in den loop der volgende jaren zullen voortvloeien uit de voorgenomen bezuinigingen, te besteden aan de uitbreiding van den buitenland-schen handel.

De noodzakelijkheid inziende die hoofdzakelijke diensten geleidelijk uit te breiden, meent de commissie nochtans dat men het totale bedrag der begrooting moet trachten te verminderen.

In den loop der bespreking werd met voldoening vastgesteld dat, hoewel men het te Genève niet eens werd over de wijze waarop de Raad van den Volkenbond zal samengesteld worden, het werk van Locarno in geen enkel opzicht gevaar loopt.

De Commissie stelt U voor, met eenparige stemmen op één na, de begrooting voor Buitenlandsche Zaken aan te nemen.

De Voorzitter,

Graaf t'KINT DE ROODENBEKE.

De Verslaggever,

L. DE BROUCKERE.